

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 12547.

Kl. 36 a 18.

Jan Ponicki
(Grudziądz, Polska).

Piec kuchenny jako kocioł centralnego ogrzewania.

Patent dodatkowy do patentu Nr 9619.

Zgłoszono 26 kwietnia 1929 r.

Udzielono 26 września 1930 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 5 listopada 1943 r.

Wynalazek niniejszy jest ulepszeniem pieca według patentu Nr 9619. Ulepszenie to polega na tem, że piec w pewnym odstępie od zewnętrznej ścianki górnej wydłużonej ku dołowi komory wodnej kotła posiada obmurowanie z kafli i cegieł, dzięki czemu spaliny, omywające rurki wodne, ogrzewają jednocześnie wewnętrzną ściankę komory, a po przejściu przez rury płomienne ogrzewają również jej ściankę zewnętrzną, co ma ten skutek, że spaliny omywają ze wszystkich stron górną komorę wodną i przechodzą zarazem przez jej wnętrze. Górna zaś komora wodna pieca jest wydłużona ku dołowi do dolnej komory wodnej tak, że otacza z ze-

wnątrz z pewnym odstępem rurki wodne, przyczem przez tę wydłużoną komorę są przeprowadzone rury płomienne, w celu powiększenia powierzchni ogrzewalnej tej komory. Osiąga się przez to bardzo znaczne powiększenie powierzchni ogrzewalnej pieca i znacznie lepsze wyzyskanie paliwa.

Fig. 1 przedstawia piec według niniejszego wynalazku w przekroju pionowym wzdłuż linii A—B na fig. 2; fig. 2 — rzut poziomy w przekroju wzdłuż linii C—D na fig. 1, a fig. 3 — przekrój poprzeczny fig. 2 wzdłuż linii F—G. ,

Piec według niniejszego wynalazku posiada również dolną komorę wodną S

oraz **górną komorę wodną H** , która jest jednak wydłużona ku dołowi i otacza z zewnątrz z pewnym odstępem rurki wodne G . Z dwóch stron paleniska, **górną komorę wodną H** jest rozszerzona i zaopatrzona w rury płomienne J . Cały zaś kocioł posiada obmurowanie Z , wykonane w pewnym odstępie od zewnętrznej ścianki komory wodnej H , wskutek czego gazy spalinowe omywają **górną komorę wodną** ze wszystkich stron, a nawet za pośrednictwem rur płomiennych J przechodzą przez jej wnętrze. Górna część dolnej komory wodnej S jest wyłożona skośnie szamotą lub innym ogniotrwałym materiałem, w tym celu, aby paliwo łatwiej osuwało się na ruszt.

Ponad **górną komorę wodną**, podobnie jak w patencie głównym, jest umieszczona płyta N , z dającymi się wyjmować pierścieniami, stosowana przy zwyczajnych piecach kuchennych. Podobnie jak płyta N zastosowane być mogą również piecyki do pieczenia. Oprócz paleniska dolnego jest przewidziane również palenisko górne, dające się wyjmować, stosowane w porze letniej.

Krażenie wody w kotle jest następujące: woda dopływa przewodem K do dolnej komory wodnej S , następnie rurkami wodnymi G dostaje się do górnej komory wodnej H , z której odpływa przewodem P do grzejników, aby zpowrotem wrócić do kotła przewodem K . Gazy spalinowe zaś, powstałe w palenisku M , omywają najpierw rurki wodne G oraz wewnętrzną ściankę górnej komory wodnej H , poczem przechodzą do przestrzeni pod płytą N , a następnie przez rury płomienne J dostają się do przestrzeni pomiędzy zewnętrzną ścianką górnej komory wodnej a obmurowaniem, i uchodzą wylotem W do komina.

Pod rurami płomiennymi J znajdują się po obu stronach pieca kanały R zamknięte od zewnątrz drzwiczkami lub

przykrywami U , przeznaczone do oczyszczania pieca z sadzy. Konstrukcja pieca według niniejszego wynalazku posiada również i tę zaletę, że daje się wbudować w każdym kaflowym piecu kuchennym, lub w angielskim piecu żelaznym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Piec kuchenny jako kocioł centralnego ogrzewania według patentu Nr 9619, znamienny tem, że posiada w pewnym odstępie od zewnętrznej ścianki górnej komory wodnej (H) kotła obmurowanie (Z) z kafli lub cegieł, dzięki czemu spaliny, omywające z paleniska rurki wodne (G) i ogrzewające jednocześnie wewnętrzną ściankę komory wodnej (H), po przejściu przez rury płomienne (J), ogrzewają również zewnętrzną ściankę tej komory (H), co ma ten skutek, że spaliny omywają ze wszystkich stron **górną komorę wodną** i przechodzą zarazem przez jej wnętrze zanim przez wylot (W) dostaną się do komina.

2. Piec według zastrz. 1, znamienny tem, że **górną komorę wodną (H)** pieca jest wydłużona ku dołowi do dolnej komory wodnej (S) tak, że otacza z zewnątrz z pewnym odstępem rurki wodne (G), przyczem jest ona z dwóch stron pieca poszerzona i przez te poszerzone części komory wodnej (H) są przeprowadzone rury płomienne (J), które skierowują gazy spalinowe z pod płyty kuchennej (N) na dół pieca do kanału (R).

3. Piec kuchenny według zastrz. 1—2, znamienny tem, że **górną ścianką dolnej komory wodnej (S)** jest wyłożona skośnie szamotą lub innym ogniotrwałym materiałem.

Jan Ponicki.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

FIG. 1

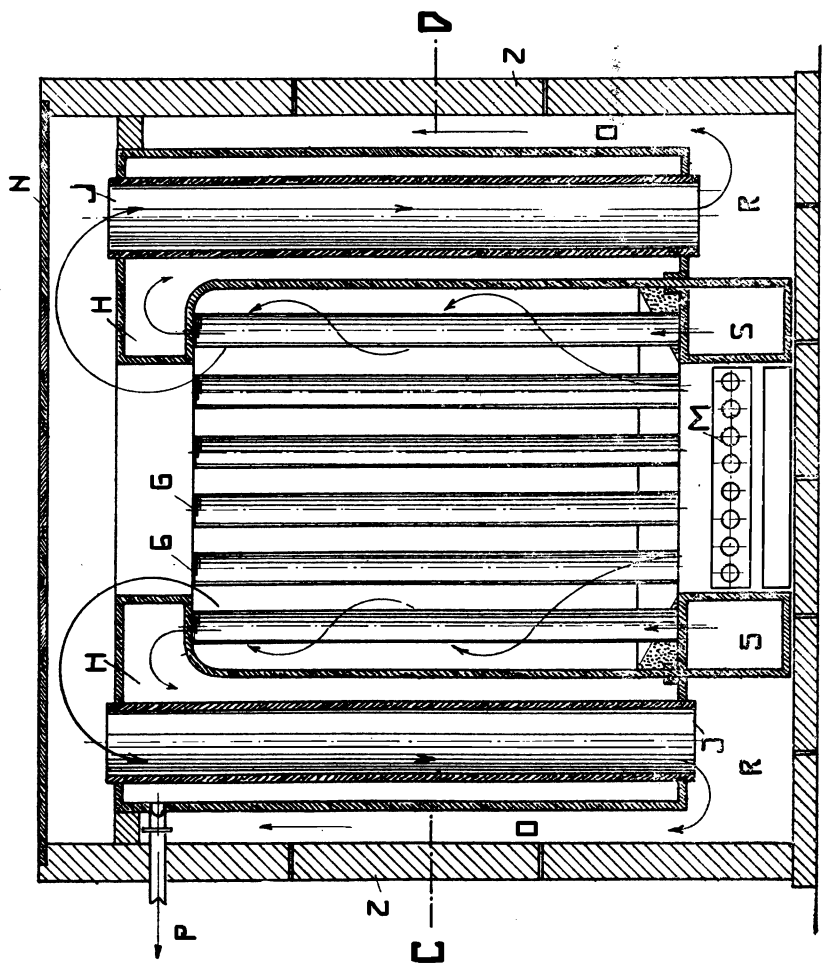

FIG. 2

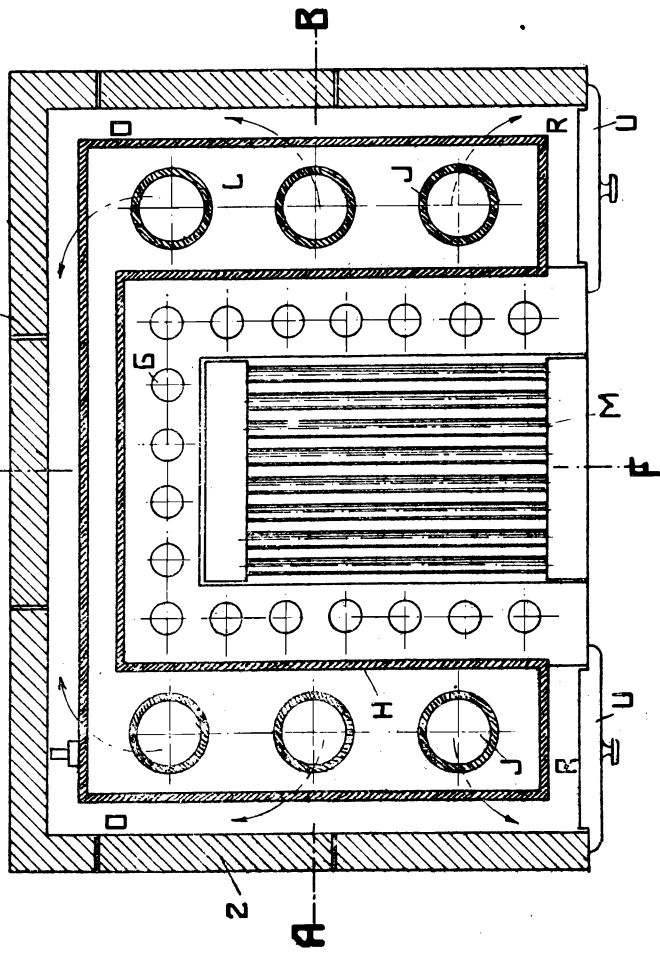

FIG. 3

